

ת"פ 50263/11 - מדינת ישראל, המאשימה נגד יקטר וולובי, מישל עמאר, הנאים

בית משפט השלום בטבריה
ת"פ 50263-11-19 מדינת ישראל נ' וולובי(אסיר) ואח'

בפני כבוד השופט - ס. הנשיא ניר מישורי לב טוב
בענין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
1. יקטר וולובי (אסיר)
2. מישל עמאר - הנאים

גור דין (בענינו של נאשם 1)

1. בתאריך 18/02/2020 הורשע הנאשם על פי הודהתו בעובדות כתוב האישום בהתאם להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים בовичע עבירות התפרצויות למקום מגורים וגניבה לפי סעיפים 406(ב) + 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

מעובדות כתוב האישום עולה כי בתאריך 19.11.17 בשעה 13:48 הגיעו הנאשם לבתו של רון עזרא (להלן: "המתלון") בכתובת התומר בבית שאן (להלן: "הבית"). הנואמת נקשה על הדלת, לחיצה על ידית דלת הכניסה ופתחה את הדלת, שהייתה סגורה אך לא נעולה, לרוחחה. הנואמת נכנסה לתוך הבית, נסתה להסתות את הכלב שנבהך, נקשה וקראה. משלא נענתה כניסה הנואם לבית, נטל שם טלפון סלולארי השיר לבנו של המתלון (להלן: "הרכוש") הצמידו לבטנו ויחד עזבו את המקום. בהמשך, מסר הנאשם את הטלפון לרידן פריסלר בעל חנות במגדל העמק תמורה 100 ל"נ.

במעשיהם האמורים התפרצו הנאשם בצוותא חדא לבית ונשאו ונטלו ממש את הרכוש בלי הסכמת הבעלים, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב כשهم מתכוונים בשעת הנטילה לשולח את הרכוש מבועליו שלילת קבוע.

2. טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

טייעוני המאשימה

עמוד 1

1. ב"כ המאשימה הגיש גילון הרשעות קודמות (**ת/1**) ממנו עולה כי לחובת הנאשם חמיש (5) הרשעות קודמות (החזקת אגרוף/סכין, שימוש והחזקת סמים לצריכה עצמית, הונאה בכרטיס חיוב וגניבה) כשבಗן העבירה האחרונה שעבר ניתן גזר דין ביום 27/03/2005. לטענת המאשימה עברו הפלילי של הנאשם הכלל עבירות רכוש, מעיד על אופיו.
2. המאשימה טוענה כי באירוע מושא כתוב האישום מדובר בעבירות חמורות של התפרצויות למקום מגורים וgenicבת פלאפון, עבירות שהפכו מכת מדינה.
3. מתוך העונש הראיי בעבירות מסווג זה נע בין 12 ל-24 חודשים כאשר יש לשקל את כל נסיבות ביצוע העבירה ובעניננו את מעורבותה של הנואשת 2 ביחס לחלקו של הנאשם ביצוע העבירה.
4. לאור כל האמור מבקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונשה מרתקעה הצופה פני עתיד ולכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הקיימים הקיימים ביום 18/02/2020 באופן שהמאשימה עותרת להשתתת מסר בפועל בן 14 חודשים, מסר על תנאי והתcheinות.
5. בהתייחס לנואשת 2 טוען ב"כ המאשימה כי הוגשה בקשה להארכת תנאים מגבלים אך בשל מצבה הרפואית לא נעצרה.

טייעוני ב"כ הנאשם לעונש

1. ב"כ הנאשם מבקש לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הקיימים הקיימים ביום 19.11.18 ועד מועד מתן גזר דין, מסר על תנאי והתcheinות.
2. לטענת ב"כ הנאשם יש להשית על הנאשם ברף התחthon של המתחם בהתאם לנסיבות הקלות ביצוע העבירה הנדונה, ובפרט לאור העובדה שחלקו של הנאשם ביצוע העבירה פחות בחומרתו מזה של הנואשת 2, נואשת לה יש עבר פלילי מכבד מזה של הנאשם והוא לא נעצרה עד היום, ואף נסלה דרך בית המשפט החקלאי בעודו הנאשם עצור.
3. בהתייחס לאירוע מושא כתוב האישום טוען ב"כ הנאשם כי הנואשים עברו מבית לבית, ובסיומו של דבר הגיעו לביתו של המתלוון, הדלת הייתה סגורה אך לא נעולה, והם נכנסו, ומלבך טלפון נייד לא נלקח דבר.
4. בהתייחס לעבורי הפלילי של הנאשם (**ת/1**) טוען ב"כ הנאשם כי מדובר בהרשעות ישנות כאשר הרשעה الأخيرة היא לפני 15 שנה (2005).

הנאשם מבקש לכבד את ההסדר, הודה כי עשה טעות וכי לא רצה לקחת דבר.

.3

דין והכרעה:

גזרת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**)

מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההורם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בדינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההורם בין ליקולא ובין לחומרא (שייקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההורם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין).

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההורם

לצורך קביעת העונש ההורם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלhallen:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשרות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה וממידת הפגיעה בו

במקרה דן, הערך החברתי אשר נפגע בעבירות התפרצויות והגנבה הינו הגנה על קניינו של אדם, על שלומו של אדם, ועל תחושת הביטחון של הציבור. מקרים מסווג זה עלולים להסתיים אף בפגיעה פיזית באדם ולהתפתחות אלימה של האירוע, אף אם מבצע העבירה מלכתחילה כלל לא התקoon לכך (למרובה המזל, סיכון מסווג זה לא התממש בתיק זה אך רבים המקרים בהם אדם הפורץ לדירת מגורים מופתע מנוכחות המתגורר במקום).

לענין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות התפרצויות מסווג זה, והצורך בהתיחסות שיפוטית הולמת, יפים דברי כב' השופט י' עמיית בבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (8.1.10), אשר נאמרו אמןם במסגרת הליכי מעצר, ואולם כוחם יפה אף לסוגיות הענישה:

"... חזר אדם לבתו בסוף עמל יומו ומצא כיmanın דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכשו ואת חפציו שאותם צבר בזיהעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הcis שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

לענין זה יפים אף דבריו של השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אוזנה [פורסם בנבו] (31.12.08):

"כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבטים, רק כ"UBEIROT NGED HAREKOSH" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסווג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לבתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקשרנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר... ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון מלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעירה חדרה לתוך התא האישי-משפחי השמור ביותר של האדם".

בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי נגרמה פגעה ממשמעותית למדוי בערך ההגנה על הקניין. הנאשם התפרץ לדירת המתלון במצבה חרוד עם הנאשמת 2 בכך שנכנסו לbijת הכניסה הראשית, הנאשם איתר רכוש, טלפון סולארי השיר לבנו של המתלון, ואף גנב את הטלפון הסולארי, הצדידו לבטנו ושניהם עזבו את המקום. בהמשך, מכיר הנאשם את הטלפון לאחר תמורה 100 ₪. אומנם הנאשם קיבל תשלום כספית בסך 100 ₪ עבור הטלפון הסולארי, אך אין להסיק מכך שהוא שווי האמיתית של הטלפון הסולארי אשר נגנב.

ב. מידת האשם ומידת הנזק

מידת האשם של הנאשם במקרה זה הינה מלאה. אומנם הנאשם פעל בנסיבות חרוד עם הנאשמת 2, כעולה מעובדות כתוב האישום השניים פרצו לבית המתלון ונטלו משם את הרכוש בידי הסכמת הבעלים אך לא הוכח בפניי כי הנאשם אולץ לבצע את עבירת התפרצויות /או הגניבה או כי קדמה התנהגות כלשהי מצד המתלון אשר הביאה את הנאשם לבצע העבירות מושא כתוב האישום בהן הורשע, ואף לא הוכח בפניי חלקו של מי מהנאשמים דומיננטי יותר.

לצורך עמידה על מידת הנזק שנגרם למתלון, יש לראות את נזק הרכוש שנגרם למתלון כנזק ממשמעותי. גםם שהנאשם קיבל תשלום בסך של 100 ₪ בלבד עבור הרכוש שנגנבו (טלפון הסולארי), הרי ששווי הרכוש שנגנבו למתלון אינם ידוע למאשמה אך סביר להניח כי עליה על 100 שקלים שקיבל הנאשם תשלוםתו. בנוסף לכך, לא ניתן כי רכוש זה הוחזר לידי בעליין.

נזק מסווג נוסף הנעוז בגיןתו של מכשיר הטלפון הנייד של המטלון נובע מاإיפוי של מכשיר הטלפון הנייד בימינו שהינו לרוב יקר ערך עבור בעליו, מעבר לשווי הכלכלי וזאת בשל העובדה כי מאפסן מידע אישי יקר, תמונות, קבצים ואמצעי תקשורת.

בנוסף לנזק ממוני זה יש לנקח בחשבון את הנזק הפוטנציאלי לשלם גופו של המטלון ובני משפחתו באם היו פוגשים בנאשימים בעת ביצוע העבירות ויש לתת הדעת לנזק הפוטנציאלי לנفسו של המטלון ובני ביתו שעה שפורצים זרים נכנסו לביהם בצהרי היום, גנבו רכושם ובכך פגעו פגיעה קשה בתחום הביטחון שלהם.

ג. **תכנון מוקדם**

מעובדות כתוב האישום עולה כי הנאשם תכנן למקומות אחדים במיוחד עם הנאשם 2 לצורך ביצוע ההתפרצויות לדירת המטלון.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**

בעניינו של הנאשם לא הוגש מספק שירות מבanon לעניין העונש וגם במסגרת הטיעונים לעונש לא מסר הנאשם הנטיות לביצוע מעשי. כמו כן לא נתנו נסיבות חיים קשות בעניינו של הנאשם.

ה. **מדיניות הענישה הרואה, בגין העבירות שבנה הורשע הנאשם :**

רבות נכתב בפסקתם של בתי-המשפט על הערכים המוגנים הנפגעים בגין עבירת ההתפרצויות למקום מגורים, בוודאי כאשר מתלוות לביצועה עבירות נוספות כדוגמת גנבה כמו במקרה שלפנינו. מדיניות הענישה הנהוגת מלמדת כי בגין עבירות הרכוש מן הסוג בו עסקין, נהגים במקרים רבים בבית המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל ממשיים מחורי סורגי ובריח.

בקשר זה, קבע כב' השופט שם בرع"פ 398/14 **ערג' נ' מדינת ישראל (16.3.2014)** כי:

"**עבירות ההתפרצויות והגנבה, הפקו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכשו של הציבור, מערערות קשות את תחושת בטחונו, ומונפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצרכות נקיית יד קשה עם העברيين".**

להלן מספר החלטות בנסיבות דומות או כאלו שיש בהם כדי ללמידה על רף הענישה במקרים شبוני:

- .א. ברע"פ 659/13 **אביוצר נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (28.1.13), נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של התפרצויות למקום מגורים ובעבירות נלוות, ונדון ל-14 חודשים מאסר בפועל.
- .ב. ברע"פ 4309/13 **בלעום נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (18.6.13), נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה כניסה והתרצות למקום מגורים וגנבה, וכן בעבירה של החזקת אביזר של נשק ותחמושת, ונגזר עליו מאסר בפועל למשך 10 חודשים.
- .ג. בע"ג (מח' מרכז-lod) 12-07-20105 **অপসাইব ন' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (23.10.12), נדחה ערעורו של נאשם, בעל עבר פלילי מועט, אשר הורשע בבית משפט השלום, בשני תיקים, בביצוע עבירות של התפרצויות למקום מגורים בכוננה לגנוב, היזק בצדון, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית, ונדון לעונש של 11 חודשים מאסר בפועל.
- .ד. בע"פ (מח' ח') 12-12-23718 **איסקוב נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (17.10.13), התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של התפרצויות בצוותא למקום מגורים, גנבה ובעבירות נלוות. בית המשפט המחווי הפחת את עונשו של הנאשם מ-15 חודשים ל-6 חודשים בעבודות שירות.
- .ה. בת"פ (ב"ש) 12-06-50969 **מדינת ישראל נ' מミיטבלוב** [פורסם ב公报] (19.12.12), הורשעו הנאים בביצוע עבירה של כניסה למגורים לשם ביצוע עבירה, כאשר נאשם 1 הינו נעדר עבר פלילי, ואילו נאשם 2 הינו בעל עבר פלילי מכבד. נאשם 1 נדון ל-9 חודשים מאסר בפועל, וכן נאשם 2 נדון ל-15 חודשים.
- .ו. בת"פ (ת"א) 12-06-27477 **מדינת ישראל נ' מסלטי** [פורסם ב公报] (13.6.13), נקבע מתחם ענישה של עד 24 חודשים מאסר בפועל.
- .ז. בע"ג (מח' מרכז-lod) 13-10-52082 **מדינת ישראל נ' עבד אלחי** [פורסם ב公报] (24.12.13), נקבע בית המשפט המחווי כי המתחמים שנקבעו על ידי בית משפט השלום חורגים לקולא והוא מקום קבוע מתחמים חמורים יותר. בית משפט השלום קבע לאיורע הראשון מתחם ענישה של מספר חודשים מאסר בפועל עד 15 חודשים, ולאיורע השני קבע מתחם ענישה של 6 עד 24 חודשים מאסר בפועל.
- .ח. ברע"פ 4156/13 **אפרים בוחניך נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים המשפטיים (12.6.13) נדחתה בקשה רשות ערעור על חומרת העונש. במקרה זה הורשע המערער בביצוע עבירות התפרצויות למקום מגורים, גנבה והחזקת סמים לצריכה עצמית. המערער הגיע ערעור על חומרת העונש והמאשימה ערערה על קולות העונש. בית המשפט המחווי קיבל ערעור המאשימה וקבע מתחם עונש הרואין הנע בין

12 חודשים מאסר ל- 24 חודשים מאסרodon את המערער ל - 14 חודשים מאסר. בקשה לרשויות ערעור נדחתה.

ט. בת"פ 63452-06-15 (שלום טבריה) מדינת ישראל נ' רחמנி, פורסם במאגרים המשפטיים (21/4/16) קבע בית המשפט מתחם עונש הולם הנע בין 12 ועד 24 חודשים מאסר בפועל בגין התפרצויות לדירה וగנבהodon הנאשם אשר הורשע לאחר שמייעת ראיות לעונש מאסר בן 16 חודשים. כמו כן הופעל מאסר על תנאי בין 7 חודשים במצטבר (סה"כ 23 חודשים). ערעור שהוגש על הכרעת הדיון וחומרת העונש (ע"פ 38973-05-16 (מחוזי נצרת) רחמנி נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (19/7/16)) נדחה תוך שבית המשפט המ徇די מאיץ מתחם העונש ההולם והעונש שהוטל על הנאשם. לציין כי במקרה זה לא כללו הרשותות הקודמות של הנאשם בתחום הרכוש עבריות מן השנים האחרונות.

ו. ברע"פ 7658/18 זוהר נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (1/11/18) נדחתה בקשה של המערער אשר נדון ל - 9 חודשים מאסר על פי החלטת בית המשפט המ徇די אשר החמיר בעונשו במסגרת ערעור המאשימה על קולות העונש. במקרה זה נעדר הנאשם עבר פלילי לחובתו, שילם פיצוי למ��alon ושירות המבחן המליך להטיל בעניינו צו מב奸, צו של"צ, התchieבות ופיקוי למ��alon.

בבית המשפט העליון (כב' השופט אלרון) קבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם במסגרת הערעור בבית המשפט המ徇די אינו חורג מכך הענישה הנהוג במקרים דומים. כמו כן מצין בית המשפט העליון בהחלטתו :

"**בעיריות ההתפרצויות יש חומרה יתרה לנוכח הפגיעה בפרטיו ובערעוו ביטחונו האישי של קורבן העבירה, ולא אחת עמד בית משפט זה על החומרה שב Hebira זו ועל ההלימה העונשית הרואה לנוכח כך.**

יפי לענייננו דברים שנכתבו על ידי חברי א' שם בעניין ערג' (רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל,[פורסם בנבו] פסקה 8 לפסק הדין (16.03.2014)):

"**עבירות ההתפרצויות והגנבה, הפכו, למקרה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכשו של הציבור, מעוררות קשות את תחושת ביטחונו, ומונפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריין.**"

על אף חשיבותם הרבה של שיקולי שיקום, הם אינם חזות הכל, ולצדדים ניצבים שיקולי הרתעה והגנה על שלום הציבור (השו ע"פ 5626/14 לנקין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.8.2015))."

. **מצבו הכלכלי של הנאשם**

על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונשה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקבעת מתחם העונשה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונש הקנס, קיימת אינדיידואליות בקבעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקבעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

ב"כ הנאשם וה הנאשם לא טענו למצב כלכלי חריג ו/או לחובות חריגים שחייבו את הנאשם בחשבו כי הנאשם נמצא במצהצח החל מיום 18.11.2019 וכי מדובר בעבירות רכוש כהמנייע לרוב הינו מניע כלכלי.

. ז. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בהתאם לתיקון 11 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), הינו החל מ - 10 חודשים מסר בפועל ועד ל-20 חודשים וכן עונשים נלוויים של מאסר מוותנה, התחייבות, קנס כספי שינווע בין 1000 ₪ ל - 5000 ₪ ופיקוח המתлон בסכום זהה.

טיטה מתחם העונש ההולם :

סעיף 40 לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת טווח העונשה הראי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכון של ממש לשיקומו של הנאשם.

במקרה שלפנינו לא הוגש תסקير שירות מבחן בעניינו של הנאשם , ולאור עברו הפלילי של הנאשם (ת/א) לרבות בעבירות רכוש, שימוש והחזקת סמים והחזקת סכין לא מצאתי לנכון לסתות לקולא ממתחם העונש ההולם.

יחד עם זאת, לא מצאתי מקום לסתות לחומרה ממתחם העונש ההולם בשל העובדה כי גם שיש לחובתו של הנאשם הרשות קודמת לדבר בהרשעות ישנות כשהאחרונה לפני כ - 15 שנים (משנת 2005).

קביעת העונש הראי :

נסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזרת העונש המתאים לנagitם, בגין מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה . לצורך גזירת דיןו של הנאשם שבענמי נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

. א. **פגיעה העונש בנאשם** - אין מחלוקת כי עונש מאסר בפועל עלול לפגוע בנagitם ואף לדדררו לחייב עולם העברינות. זאת נוכח העובדה כי מאסר בודד שרציצה מאז ומעולם נגזר עליו לפני 23 שנים (1997) ונזכר כי מאסר ממושך יפגע פגעה קשה בנagitם.

. ב. **עברו הפלילי של הנאשם** - לחובתו של הנאשם חמיש (5) הרשות קודמות (ת/א) (החזקת

אגרוף/סcin, שימוש והחזקת סמים לצריכה עצמית, הונאה בכרטיס חיוב גנבה) כשבגין העבירה[האחרונה ניתן גזר דין ביום 27/03/2005.](#)

ג. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה , חסר זמן שיפוטי יקר ובהיר חרטה על מעשיו בפני בית המשפט .

שיקול הרעתה היחיד :

לחובתו של הנאשם הרשות קודמות ובין היתר בעבירות רכוש (גנבה, הונאה בכרטיס אשראי), אלו ממחישות באופן מסויים התנהלותו של הנאשם והגם שריצה עונשי מאסר בפועל אחורי סורג ובריח בעברו בחר לשוב ולבצע עבירות דומות וכל אלו ממחישים הצורך בענישה אשר תՐתיע הנאשם מלשוב לسورו.

שיקול הרעתה הרבים :

על העונש שיוטל על הנאשם להרתיע גם ציבור העבריינים בכך ובפועל העולמים לבצע עבירות דומות באשר אין מדובר בעבירות מתוחכמת, לעיטים אין דורשות תחוכם או תכנון מוקדם ארוך טווח אך פגיעתם הציבור הרחב קשה.

עוד אצין כי לא מצאי ממש בטענה כי הנאשם הופלה לרעה לעומת הנואשת הנוספת בתיק. ראשית, לא מצאי כאמור לעיל כי חלקם של הנואשים שונה בביצוע העבירה וכי היה פחות דומיננטי ביצועה כמו שנאל מכך הטלפון הננייד ומכו. כמו כן לא הוכח גילוון הרישום הפלילי העומד לחובת הנואשת. שנית, ב"כ המאשימה הבahir כי מצבה הרפואי החרג של הנואשת הוא שמנע המשר מעצרה ושהייה בתנאים מגבלים ולא הובאה ראייה לסתור הצהרה זו. שלישיית, אין בעובדה כי הנואשת נמצאה מתאימה והופנתה להליך בבית המשפט החקלאתי כדי להוכיח הפליתו של הנאשם לרעה שעה שלא הוכח כי נמצא מתאים אך הוא להשתלבות בהליך זה או כי המאשימה התנגדה תוך שירוט לב להפניהם להליך זה.

חומרתן של העבירות, התכנון המוקדם, אשמו המלא של הנאשם ביצוע העבירות (בין אם בלבד ובין עם הנואשת 2), הצורך בהרעתה היחיד במקרה זה ובהרעתה הרבה נוכחות נפיצות עבירות התפרצות לדירת מודרים ומדיניות הענישה הנואשת והמחמירה בפסקתו של בית המשפט העליון מחייבים לגשתו הטלת מאסר בפועל אחורי סורג ובריח בענינו של הנאשם. עם זאת, בקביעת משך תקופת המאסר מצאי לסת משקל לא מבוטל להזדנתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, הרשעותיו הקודמות הישנות של הנאשם, המעצר בו שוהה הנאשם והסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים ומכאן למקום העונש הראוינו בענינו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם.

במסגרת הטלת ענישה כספית בענינו של הנאשם נתתי משקל לחומרת העבירות והמניע הכלכלי ביצוען לצד התחשבות בנאשם הנטען במעצר ולהשלכה הכלכלית חרף אי הצגת אסמכתאות במסגרת טיעוני הנאשם לעונש.

בהתלת הרכיב הכספי נתתי דעת כי רכוש הגנוב לא נhaftס ולא הושב לבעליו.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים. מתקופת המאסר תונכה תקופת מעצרו מיום 18/11/2019 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים וה坦אי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירת רכוש מסווג עווין למעט עבירת החזקת רכוש חדש כגנוב וירשע בגיןה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים וה坦אי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירת רכוש מסווג פשע וירשע בגיןה בתקופת התנאי או לאחריה.

ד. אני מורה על מתן התחייבות מטעם הנאשם להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע במשך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 4,000 ש"ח; אם לא יtan הנאשם ההתחייבות היום, יאסר במשך 30 ימים וזאת במצבבר לכל עונש מאסר אחר אשר הוטל על הנאשם בתיק זה.

ה. קנס בסך 2,000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב - 10 שיעורים חדשים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 01/06/2020 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרתו לפירעון מיידי.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתן היום, ה' אדר תש"פ, 01 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.